

ROZSUDEK SOUDU (čtvrtého senátu)

4. května 2005 *

Ve věci T-359/02,

Chum Ltd, se sídlem v Torontu (Kanada), zastoupená M. J. Gilbertem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM),
zastoupenému P. Bullockem a S. Laitinen, jako zmocněnci,

žalovanému,

přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byla

Star TV AG, se sídlem v Schlieren (Švýcarsko),

* Jednací jazyk: angličtina.

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 17. září 2002 (věc R 1146/2000-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi Chum Ltd a Star TV AG,

SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (čtvrtý senát),

ve složení H. Legal, předseda, P. Mengozzi a I. Wiszniewska-Białecka, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: H. Jung,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 3. prosince 2002,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 9. dubna 2003,

po jednání konaném dne 17. listopadu 2004,

vydává tento

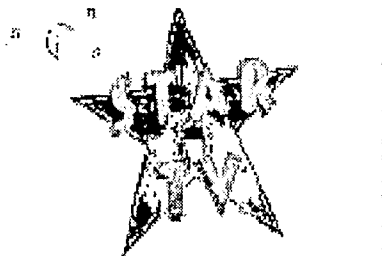
Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 28. července 1998 podala žalobkyně u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů, přihlášku ochranné známky Společenství.
- 2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení STAR TV.
- 3 Služby, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 38 a 41 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají pro každou z těchto tříd následujícímu popisu:
 - třída 38: „televizní vysílání, elektronické interaktivní televizní vysílání, zejména prostřednictvím televize, elektronické pošty, internetu a jiných elektronických médií“;

— třída 41: „výroba, distribuce, nahrávání a vyvolávání televizních programů, videopásek, pásek, CD, CD-ROMů a počítačových disků“.

- 4 Dne 31. května 1999 byla přihláška ochranné známky zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství č. 43/99*.
- 5 Dne 30. srpna 1999 podala Star TV AG na základě článku 42 nařízení č. 40/94 námítky proti přihlášce žalobkyně s tím, že uplatnila existenci nebezpečí záměny na základě čl. 8 odst. 1 písm. a) a b) téhož nařízení. Námítky byly založeny na mezinárodní obrazové ochranné známce zobrazené níže:

- 6 Zápis této ochranné známky zahrnoval Německo, Rakousko, země Beneluxu, Francii a Itálii pro služby „televizního vysílání, tj. vysílání specializovaných programů obsahujících informace a dokumentární příspěvky o kinu a filmech“, spadající do třídy 38 a „výroby televizních programů, zejména programů obsahujících informace a dokumentární příspěvky o kinu a filmech“, spadající do třídy 41.

- 7 Rozhodnutím ze dne 28. září 2000 námitkové oddělení poté, co shledalo existenci nebezpečí záměny mezi kolidujícími označeními, námitkám vyhovělo a zamítlo přihlášku ochranné známky, kterou žalobkyně podala.
- 8 Dne 28. listopadu 2000 podala žalobkyně proti rozhodnutí námitkového oddělení odvolání.
- 9 Rozhodnutím ze dne 17. září 2002 (dále jen „napadené rozhodnutí“) druhý odvolací senát OHIM odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí námitkového oddělení. Pokud jde zejména o posouzení stupně podobnosti služeb, odvolací senát dospěl k závěru, že jednak služby televizního vysílání a elektronického interaktivního televizního vysílání, zejména prostřednictvím televize, elektronické pošty, internetu a ostatních elektronických médií, na které se vztahuje přihláška ochranné známky a které spadají do třídy 38, jakož i činnost výroby televizních programů spadající do třídy 41, zahrnují služby poskytované osobou, která podala námitky, zahrnuté do těchto tříd a že se s těmito službami překrývají, a jednak, že služby „distribuce, nahrávání a vyvolávání televizních programů, videopásek, pásek, CD, CD-ROMů a počítačových disků“, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, jsou doplňkovými službami služeb, které jsou pokryté ochrannou známkou osoby, která podala námitky, nebo těmito službám slouží jako elektronická média. Pokud jde o srovnání kolidujících označení měl odvolací senát zaprvé za to, že mezi oběma označeními existuje po stránce vzhledové vysoká podobnost, jelikož slovní prvek starší ochranné známky je totožný s přihlašovanou ochrannou známkou; zadruhé, že po stránce fonetické je přihlašovaná ochranná známka totožná se slovním prvkem starší ochranné známky; v poslední řadě, že z pojmového hlediska vyvolávají obě ochranné známky totožnou představu, a sice představu hvězdy.

Návrhy účastníků řízení

10 Žalobkyně navrhuje, aby Soud :

- zrušil napadené rozhodnutí;

- uložil OHIM, aby vyhověl přihlášce ochranné známky, kterou předložila;

- nařídil náhradu nákladů řízení vynaložených během řízení před odvolacím senátem a před námitkovým oddělením OHIM;

- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

11 OHIM navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 12 Na úvod je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury nepřísluší Soudu udělovat OHIM výslovné příkazy [rozsudky Soudu ze dne 31. ledna 2001, *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld v. OHIM (Giroform)*, T-331/99, Recueil, s. II-433, bod 33, a ze dne 27. února 2002, *Streamserve v. OHIM (STREAMSERVE)*, T-106/00, Recueil, s. II-723, bod 18]. Návrhy obsažené v žalobě směřující k tomu, aby bylo OHIM uloženo vyhovět přihlášce ochranné známky, kterou podala žalobkyně, musí být tedy prohlášeny za nepřipustné.
- 13 Na podporu svého návrhu směřujícího ke zrušení žalobkyně vznáší jediný žalobní důvod, který vychází z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

Argumenty účastníků řízení

- 14 Žalobkyně napadá posouzení námitkového oddělení, které se týká jednak existence vysoké podobnosti nebo totožnosti dotčených služeb a jednak údajně podobné povahy kolidujících označení po vzhledové a pojmové stránce, jakož i jejich totožnosti po stránce fonetické.
- 15 Pokud jde zaprvé o podobnost mezi dotčenými službami, žalobkyně nejprve uvádí, že škála služeb spadajících do tříd 38 a 41 a zahrnutých přihláškou ochranné známky je širší než škála služeb spadajících do totožných tříd pokrytých starší ochrannou známkou. Co se týče třídy 38, pokrývá totiž starší ochranná známka výlučně služby televizního vysílání specializovaných programů obsahujících informace a dokumentární příspěvky o kinu a filmu, zatímco služby, na které se vztahuje

příhláška ochranné známky, zahrnují služby televizního vysílání a služby elektronického interaktivního televizního vysílání zejména prostřednictvím televize, elektronické pošty, internetu a ostatních elektronických médií. Totéž platí pro služby spadající do třídy 41, neboť starší ochranná známka pokrývá pouze výrobu specializovaných programů obsahujících informace a dokumentární příspěvky o kinu a filmech, zatímco služby označené v přihlášce ochranné známky zahrnují jak výrobu, tak i distribuci, nahrávání a vyvolávání televizních programů, videopásek, pásek, CD, CD-ROMů a počítačových disků.

16 Žalobkyně dále podotýká, že služby, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, jsou určeny široké veřejnosti, zatímco služby pokryté starší ochrannou známkou se vztahují na omezenější a odbornější veřejnost tvořenou znalci filmového umění.

17 Žalobkyně nakonec zdůrazňuje, že služby spadající do třídy 41, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, se neomezují na výrobu a vysílání televizních programů, ale zahrnují rovněž jejich distribuci třetím osobám. Jde o významný rozdíl mezi oblastmi činností žalobkyně a osoby, která podala námitky, co se týče služeb spadajících do třídy 41, rozdíl, který neumožňuje shledat, že služby pokryté přihláškou ochranné známky jsou pouze doplňkovými službami služeb poskytovaných osobou, která podala námitky.

18 Zadruhé, pokud jde o posouzení podobnosti kolidujících označení, žalobkyně nejprve podotýká, že starší ochranná známka je v zásadě obrazovou ochrannou známkou tvořenou různými prvky, zatímco přihlašovaná ochranná známka je výlučně slovní ochrannou známkou. Tento podstatný rozdíl brání jakémukoliv srovnání obou ochranných známek po stránce vzhledové.

- 19 Navíc z fonetického hlediska nelze mezi dotčenými označeními zjistit žádnou podobnost. Vzhledem k tomu, že starší ochranná známka je totiž obrazovou ochrannou známkou, může být chápána výlučně prostřednictvím svého grafického ztvárnění. Naproti tomu, pokud jde o přihlašovanou ochrannou známku, převládá fonetický aspekt.
- 20 Konečně se podle žalobkyně obě kolidující ochranné známky odlišují rovněž po stránce pojmové. Z tohoto hlediska je přihlašovaná ochranná známka takové povahy, že může evokovat „filmové hvězdy, známé osobnosti a obecně zábavu, jakož i televizní programy, které se jich týkají“, zatímco starší ochranná známka evokuje spíše „astronomii [...] a televizní programy s tímto námětem“.
- 21 Mímoto žalobkyně podotýká, že slovo „star“, které se nachází v obou kolidujících označeních, je běžně užíváno ve spojení se službami spadajícími do tříd 38 a 41. Z toho podle ní vyplývá, že rozsah ochrany poskytované starší ochranné známce nemůže mít za následek zajištění monopolu majitele této ochranné známky na užívání uvedeného slova.
- 22 Žalobkyně mímoto zdůrazňuje, že je již majitelkou ochranné známky Společenství STAR TELEVISION, zapsané pro služby spadající do tříd 38 a 41, jakož i různých mezinárodních slovních a obrazových ochranných známek, které obsahují slovo „star“ nebo vyobrazení hvězdy. V tomto ohledu nejprve uvádí, že osoba, která podala námítky, nezasáhla, aby zabránila zápisu ochranné známky STAR TELEVISION. Dále tvrdí, že by bylo zjevně kontradiktorní bránit zápisu ochranné známky STAR TV, zatímco žalobkyně mohla dosáhnout zápisu ochranné známky STAR TELEVISION, která je v podstatě totožná. Konečně upozorňuje, že přihlašovaná ochranná známka umožňuje jednoznačně odlišit její služby od služeb nabízených jinými podniky, jelikož tato ochranná známka spadá do řady ochranných známek obsahujících slovo „hvězda“ nebo vyobrazení hvězdy, jejichž je žalobkyně majitelkou.

23 OHIM sdílí analýzu odvolacího senátu.

Závěry Soudu

24 Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 stanoví, že „na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapiše, pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna; nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou“.

25 Podle ustálené judikatury představuje nebezpečí záměny nebezpečí, že se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí od stejného podniku nebo od podniků hospodářsky propojených.

26 Podle téže judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno celkově podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby, přičemž musí být zohledněny všechny relevantní faktory projednávaného případu, zejména vzájemná závislost mezi podobností označení a podobností výrobků nebo služeb, na které se vztahuje ochranná známka [viz rozsudek Soudu ze dne 9. července 2003, Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, s. II-2821, body 31 až 33 a uvedená judikatura].

27 Vzhledem k povaze dotčených služeb v projednávaném případě, jejichž popis je uveden v bodech 3 a 6 výše, je cílová veřejnost, s ohledem na kterou musí být analýza

nebezpečí záměny provedena, tvořena pro všechny dotčené služby, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, s výjimkou distribuce televizních programů průměrnými spotřebiteli členských států, v nichž je chráněna mezinárodní ochranná známka osoby, která podala námitky, tj. v Německu, Rakousku, zemích Beneluxu, Francii a Itálii.

28 Přestože je pravdou, že jednak určité služby nabízené žalobkyní, které spadají jak do třídy 38, tak i třídy 41, jsou určeny veřejnosti, která má znalosti výpočetní techniky a je obeznána s používáním elektronického materiálu, skutečností zůstává, že v současné době jsou nabídka a spotřeba audiovizuálních výrobků a služeb a jejich vysílání u širší veřejnosti tvořené zejména mladými lidmi, takové, že tyto výrobky a služby nemohou být považovány za vyhrazené omezenému a specializovanému okruhu spotřebitelů. Kromě toho v rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, nemohou být služby spadající do tříd 38 a 41 chráněné starší ochrannou známkou, i když se jedná o zvláštní oblast kinematografie, považovány za zaměřené na veřejnost, která se liší od široké veřejnosti, která se obecně zajímá o televizní zábavu.

29 Naproti tomu je třeba mít za to, že služby spojené s činností distribuce televizních programů, na které se vztahuje přihláška ochranné známky a které spadají do třídy 41, nejsou určeny průměrnému spotřebiteli, ale veřejnosti tvořené odborníky činnými v audiovizuálním odvětví a odvětví televizního vysílání, kteří mohou projevit zvláštní zájem a při výběru dodavatele jsou zvláště obezřetní.

30 Na základě čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 a ve světle výše uvedených úvah, je tedy namístě provést srovnání jednak dotčených služeb, a jednak kolidujících označení.

K dotčeným službám

- 31 Podle ustálené judikatury je namístě pro posouzení podobnosti dotčených výrobků nebo služeb vzít v úvahu všechny relevantní faktory, které charakterizují vztahy mezi těmito výrobky nebo službami. Tyto faktory zahrnují zvláště jejich povahu, účel, použití, jakož i jejich konkurenční nebo doplňkovou povahu [rozsudek Soudu ze dne 23. října 2002, Institut für Lernsysteme v. OHIM – Educational Services (ELS), T-388/00, Recueil, s. II-4301, bod 51].
- 32 V projednávaném případě jsou námitky založeny na starší ochranné známce zapsané pro služby spadající do tříd 38 a 41 a směřují proti zápisu přihlašované ochranné známky pro služby, které spadají do totožných tříd.
- 33 Odvolací senát dospěl k závěru, že jednak služby televizního vysílání, elektronického interaktivního televizního vysílání zejména prostřednictvím televize, elektronické pošty, internetu a ostatních elektronických médií a jednak výroba televizních programů, na které se vztahuje přihláška ochranné známky a které spadají do tříd 38 a 41, zahrnují služby označované starší ochrannou známkou, které spadají do totožných tříd, a že se s těmito službami překrývají. Co se týče ostatních služeb, na které se vztahuje přihláška ochranné známky a které spadají do třídy 41 (distribuce, nahrávání a vyvolávání televizních programů, videopásek, pásek, CD, CD-ROMů a počítačových disků), odvolací senát dospěl k závěru, že jsou buď doplňkovými službami, nebo že poskytují nosiče pro služby chráněné starší ochrannou známkou, které jsou obsaženy v totožné třídě.
- 34 Srovnání popisů dotčených služeb spadajících do třídy 38, které jsou uvedeny v bodě 3 první odrážce a v bodě 6 výše, nasvědčuje tomu, že jednak služby televizního vysílání pokryté starší ochrannou známkou se omezují na jednu zvláštní oblast,

a sice televizní vysílání programů týkajících se odvětví kinematografie, zatímco pro popis služeb, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, je použita širší formulace, a jednak že služby, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, výslovně zahrnují „služby elektronického interaktivního televizního vysílání“, zatímco takové upřesnění se v popisu služeb nárokových osobou, která podala námitky, nenachází.

35 V tomto ohledu je namístě shledat, že navzdory odlišnostem v jejich popisu jsou služby, na které se vztahuje přihláška ochranné známky pro třídu 38, zčásti totožné se službami pokrytými starší ochrannou známkou a spadajícími do totožné třídy a zčásti jsou jim podobné.

36 Jednak, jak správně tvrdil odvolací senát v napadeném rozhodnutí i jak to tvrdil OHIM ve svém vyjádření k žalobě, žalobkyně a osoba, která podala námitky, poskytují totiž služby totožné povahy, a sice služby televizního vysílání, a to bez ohledu na zvláštní povahu programů vysílaných osobou, která podala námitky. Služby, na které se vztahuje ochranná známka, tedy zahrnují rovněž služby chráněné starší ochrannou známkou.

37 Kromě toho na interaktivní televizní vysílání, které využívá elektronických médií, jako je digitální televize nebo internet, umožňujících jeho příjemcům využití služeb, které převyšuje pouhý pasivní příjem vizuálního obsahu, musí být nahlíženo jako na zvláštní způsob televizního vysílání. V tomto smyslu nelze interaktivní televizní vysílání považovat za vyloučené z označení služeb, které jsou pokryty starší ochrannou známkou, i když tam není výslovně uvedeno. Na „služby elektronického interaktivního televizního vysílání“, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, a služby televizního vysílání chráněné starší ochrannou známkou musí být nahlíženo alespoň jako na podobné.

- 38 Obdobný závěr je nutný, co se týče činností „výroby televizních programů“, spadajících do třídy 41 a uvedených jak v popisu služeb, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, tak i v popisu služeb pokrytých starší ochrannou známkou. Rovněž v tomto případě pokrývá totiž širší formulace přijatá žalobkyní také televizní programy vytvořené pod starší ochrannou známkou, které pojednávají o zvláštní oblasti kinematografie.
- 39 Konečně, co se týče ostatních služeb spadajících do třídy 41, které nabízí žalobkyně v rámci svých činností „výroby, distribuce, nahrávání a vyvolávání televizních programů, videopásek, pásek, CD, CD-ROMů a počítačových disků“, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury se mezi faktory, které je třeba vzít v úvahu při posouzení podobnosti výrobků nebo služeb, řadí jejich účel, jakož i jejich konkurenční nebo doplňková povaha (viz judikatura uvedená v bodě 31 výše). V projednávaném případě tak musí být, jak správně tvrdil odvolací senát, činnosti výroby, nahrávání a vyvolávání televizních programů, videopásek, pásek, CD, CD-ROMů a počítačových disků, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, považovány za srovnatelné s činností výroby televizních programů pokrytou starší ochrannou známkou, poněvadž mají ve vztahu ke starší ochranné známce buď doplňkovou povahu, poněvadž zahrnují výrobu audiovizuálních nebo multimediálních výrobků, které umožňují vytvořit zvláštní způsob vysílání výrobků osoby, která podala námitky, nebo pro účely takového vysílání poskytují elektronická média.
- 40 Na závěr je namístě konstatovat, že navzdory odlišnostem v jejich popisu jsou služby, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, zčásti totožné se službami pokrytými starší ochrannou známkou a zčásti jsou podobné.

K dotčeným označením

- 41 Podle ustálené judikatury musí být globální posouzení nebezpečí záměny, co se týče vzhledové, fonetické nebo pojmové podobnosti dotyčných ochranných známek,

založeno na celkovém dojmu, kterým tyto ochranné známky působí s přihlédnutím zejména k jejich rozlišovacím a dominantním prvkům (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 23, a výše uvedený rozsudek ELS, bod 62). Průměrný spotřebitel dotčeného druhu výrobku nebo služby, jehož vnímání ochranných známek hraje rozhodující roli v globálním posouzení nebezpečí záměny, totiž obvykle vnímá ochrannou známku jako celek a nevěnuje se zkoumání jednotlivých detailů (výše uvedený rozsudek SABEL, bod 23).

42 V projednávaném případě se starší ochranná známka skládá z obrazového a slovního označení sestaveného z ústředního obrázku pěticípé hvězdy, nakloněné doleva, protnuté nápisem „star TV“, napsaným ve dvou řádcích červeně a velkými písmeny a doplněné vyobrazením měsíce obklopeného třemi malými hvězdami, jejichž obrysy jsou načrtnuté nahoru doleva mezi dva cípy ústřední hvězdy. Přihlašovaná ochranná známka je tvořena výrazy „star TV“.

43 Co se týče srovnání obou dotčených ochranných známek po stránce vzhledové, je třeba na úvod připomenout, že Soud již upřesnil, že nic nebrání tomu, aby byla ověřena existence vzhledové podobnosti mezi slovní ochrannou známkou a obrazovou ochrannou známkou, „neboť tyto dva druhy ochranných známek mají grafické seskupení, které je způsobilé vyvolat vzhledový dojem“ [rozsudek Soudu ze dne 12. prosince 2002, Vedial v. OHIM – France Distribution (HUBERT), T-110/01, Recueil, s. II-5275, bod 51].

44 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že slova „star TV“ tvoří současně přihlašovanou ochrannou známku a slovní prvek starší ochranné známky. Za srovnatelných okolností Soud rozhodl, že kombinovaná slovní a obrazová ochranná známka může být považována za srovnatelnou s jinou ochrannou známkou, která je totožná nebo srovnatelná s jednou ze složek kombinované ochranné známky pouze tehdy, jestliže tato složka tvoří dominantní prvek celkového dojmu, který

kombinovaná ochranná známka vyvolává. Tak je tomu v případě, kdy tato složka je sama o sobě způsobilá dominovat představě této ochranné známky, které si relevantní veřejnost uchovává v paměti tak, že všechny ostatní složky ochranné známky jsou v celkovém dojmu vyvolávaném touto ochrannou známkou zanedbatelné [rozsudek Soudu ze dne 23. října 2002, Matratzen Concord v. OHIM – Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, Recueil, s. II-4335, bod 33].

45 Pokud jde o vzhledové srovnání dotčených označení, měl odvolací senát v projednávaném případě za to, že slova „star TV“ tvoří dominantní prvek starší ochranné známky.

46 Takové zjištění není stíženo žádným nesprávným posouzením. S ohledem na celkový vzhledový dojem vyvolávaný starší ochrannou známkou, je slovní prvek „star TV“ bezpochyby způsobilý upoutat větší pozornost než ostatní obrazové prvky označení, ať již z důvodu velikosti, neboť slova „star“ a „TV“ překrývají vyobrazení ústřední hvězdy a přesahují její obrysy, nebo vzhledem k jeho chromatickému dopadu, neboť uvedená slova jsou napsána červeně na černobílém pozadí.

47 Za těchto okolností se odvolací senát vzhledem ke shodě přihlašované ochranné známky s dominantním slovním prvkem starší ochranné známky nedopustil nesprávného posouzení tím, že měl za to, že mezi oběma ochrannými známkami existuje vysoká podobnost.

48 Odvolací senát měl rovněž právem za to, že z hlediska fonetického jsou obě ochranné známky totožné.

- 49 Na rozdíl od toho, co zřejmě tvrdí žalobkyně, je namíste připustit, že jak přihlašovaná ochranná známka, tak starší ochranná známka může být, pokud jde o to, že se skládá ze slovního prvku, rovněž reprodukována foneticky. V projednávaném případě je tak nutné konstatovat, že po stránce fonetické jsou obě kolidující označení totožná, poněvadž fonetické vyjádření starší ochranné známky se shoduje s vyjádřením jejího jediného slovního prvku, výrazů „star TV“, které odpovídají přihlašované ochranné známce.
- 50 Konečně po stránce pojmové měl odvolací senát za to, že obě kolidující označení evokují vyobrazení hvězdy.
- 51 V tomto ohledu je namíste upřesnit, že evokuje-li vzhledový dojem starší ochranné známky bezpochyby a bezprostředně představu hvězdy, vzhledem k tomu, že jeden z prvků, z nichž se skládá, je tvořen grafickým vyobrazením hvězdy, totéž platí pro přihlašovanou ochrannou známku, pouze pokud lze rozumně předpokládat, že cílová veřejnost zná význam anglického slova „star“.
- 52 I když průměrný spotřebitel, který tvoří relevantní veřejnost pro většinu dotčených služeb, nutně nezná význam anglického slova „star“, je toto slovo běžně používáno v německém, francouzském, italském a nizozemském jazyce pro označení filmové hvězdy. Jak přihlašovaná ochranná známka, v níž je obsaženo slovo „star“, tak i starší ochranná známka, jejíž dominantní slovní prvek reprodukuje slovo „star“, mohou tudíž vyvolat představu „filmové hvězdy“. Mimoto způsobilost obou označení vyvolat takovou představu je tím vyšší, neboť je v obou případech slovo „star“ spojeno se zkratkou „TV“, která může jakožto zkratka slova „televize“ posílit odkaz na představu hvězdy, známého herce nebo herečky. Z toho vyplývá, že po stránce pojmové mohou obě kolidující ochranné známky evokovat stejnou představu.

- 53 Z výše uvedeného vyplývá, že po stránce vzhledové, fonetické a pojmové jsou přihlašovaná ochranná známka a starší ochranná známka velmi podobné a z hlediska určitých aspektů totožné.

K existenci nebezpečí záměny

- 54 Za výše uvedených okolností je namístě s přihlédnutím k totožnosti nebo podobnosti kolidujících označení a služeb, na které se vztahují, dospět k závěru, že existuje konkrétní riziko, že relevantní veřejnost by se mohla zmýlit, pokud jde o obchodní původ těchto služeb.

- 55 Takový závěr rovněž platí, pokud jde o služby spojené s činností distribuce televizních programů, na které se vztahuje přihláška ochranné známky, pro které je cílová veřejnost tvořena, jak bylo konstatováno ve výše uvedeném bodě, audiovizuálními odborníky. Je totiž namístě mít za to, že vzhledová, fonetická a pojmová podobnost mezi kolidujícími ochrannými známkami je taková, že i obezřetnější veřejnost se může domnívat, že dotčené služby pocházejí od stejného podniku nebo od podniků hospodářsky propojených. Okolnost, že osoba, která podala námitky, nepůsobí přímo v oblasti distribuce, nemůže vyvrátit takový závěr, vzhledem k tomu, že podle obecného pravidla mohou být činnosti výroby a distribuce televizních programů prováděny, a často jsou prováděny, stejnými podniky.

- 56 Je tedy namístě dospět k závěru, že odvolací senát se nedopustil nesprávného posouzení, když shledal existenci nebezpečí záměny mezi přihlašovanou ochrannou známkou STAR TV a starší ochrannou známkou.

- 57 Pokud jde o argumenty, které žalobkyně vyvozuje ze svých různých národních a mezinárodních zápisů a zápisů Společenství, jejichž předmětem jsou ochranné známky obsahující slovo „star“ nebo vyobrazení hvězdy, jakož i z údajného běžného užívání slova „star“ pro popis služeb dotčených v projednávaném případě, stačí konstatovat, že nebyly předneseny ani před námitkovým oddělením, ani před odvolacím senátem. Podle ustálené judikatury se totiž skutečnosti, které jsou uplatňovány před Soudem, aniž by byly předtím uplatněny před odděleními OHIM, mohou dotknout legality takového rozhodnutí jen tehdy, jestliže je OHIM měl vzít v úvahu z moci úřední [rozsudek Soudu ze dne 13. července 2004, Samar v. OHIM – Grotto (GAS STATION), T-115/03, Sb. rozh. s. II-2939, bod 13]. V tomto ohledu vyplývá z čl. 74 odst. 1 *in fine* nařízení č. 40/94, podle kterého je v řízení týkajícím se relativních důvodů zamítnutí při zkoumání skutečností OHIM omezen na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky, že OHIM nemusí z úřední moci přihlížet ke skutečnostem, které účastníky nebyly předneseny. Takové skutečnosti proto nemohou zpochybnit legalitu rozhodnutí odvolacího senátu (výše uvedený rozsudek GAS STATION, bod 13).
- 58 S ohledem na výše uvedené musí být návrhy žalobkyně směřující ke zrušení zamítnuty.

K nákladům řízení

- 59 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla ve sporu neúspěšná, je namístě uložit jí náhradu nákladů řízení v souladu s návrhy OHIM.
- 60 Na základě čl. 136 odst. 2 jednacího řádu se náklady nevyhnutelně vzniklé účastníkům řízení v souvislosti s řízením před odvolacím senátem považují za nahraditelné náklady. To se netýká nákladů vzniklých v souvislosti s řízením před

námítkovým oddělením a návrh žalobkyně směřující k tomu, aby jí byly tyto náklady nahrazeny, musí být v každém případě z tohoto důvodu zamítnut. Rovněž musí být zamítnut návrh žalobkyně směřující k tomu, že jí mají být nahrazeny náklady vzniklé v souvislosti s řízením před odvolacím senátem, jelikož návrhy směřující ke zrušení byly zamítnuty.

Z těchto důvodů

Soud (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**

- 2) **Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Legal

Mengozzi

Wiszniewska-Białecka

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 4. května 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

H. Jung

H. Legal